

اخلاص در ایمان و عمل و احتراز از ریا

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (113) امر و خلق - جلد 3

۱۱۳ - اخلاص در ایمان و عمل و احتراز از ریا

و نیز در کلمات مکنونه است قوله الاعلی : ای پسران آدم کلمه طیبه و اعمال طاهره مقدسه بسماء عزّ احدیه صعود نماید جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت نفس و هوی پاک شود و بساحت عزّ قبول در آید چه که عنقریب صرافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند این است آفتاب حکمت و معانی که از افق فم مشیت ربّانی اشراق فرمود طوبی للمقبلین .

و در کتاب اقدس است قوله جلّ و علا : لا تجعلوا الاعمالَ شَرَكَ الْأَمَالِ وَ لَا تَحْرِمُوا أَنْفُسَكُمْ عَنْ هَذَا الْمَالِ الَّذِي كَانَ أَمَلِ الْمُقَرَّبِينَ فِي أَزَلِ الْأَزَالِ ... لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَحْرِكَ لِسَانَهُ أَمَامَ النَّاسِ إِذْ يَمِشُّ فِي الطَّرِيقِ وَ الْأَسْوَاقِ بَلْ يَنْبَغِي لِمَنْ أَرَادَ الذِّكْرَ أَنْ يَذْكَرَ فِي مَقَامِ بَنِي لَذْكَرِ اللَّهِ أَوْ فِي بَيْتِهِ هَذَا اقْرَبُ بِالْخُلُوصِ وَ التَّقْوَى كَذَلِكَ اشْرَقَ الْحُكْمُ مِنْ أَفْقِ الْبَيَانِ طُوبَى لِلْعَامِلِينَ .

و در لوحی است قوله جلّ و عزّ : امروز هر کلمه که لله بآن تکلم شود و یا عملی لوجه الله ظاهر گردد هر یک بمثابه شمس است ما بین اعمال عالم و لدی العرش از سید اعمال محسوب و از قلم اعلی مسطور .

و در رساله مدنیّه از حضرت عبدالبهاء است قوله الجلیل : اس اساس دیانت خلوص است یعنی شخص متدین باید که از جمیع اعراض شخصیّه خود گذشته بایّ وجه کان در خیریت جمهور بکوشد و ممکن نیست که نفوسی از منافع ذاتیه خود چشم پوشند و خیر خود را فدای خیر عموم نمایند الا به تدین حقیقی چه که در طینت انسانیّه محبت ذاتیه خود محمّر ز ممکن نیست بدون امیدواری اجر جزیل و ثواب جمیل از فوائد موقنه جسمانیّه

ORIGINAL

خود بگذرد ولکن شخص موقن بالله و مؤمن به آیات او چون موعود و متیقنِ ثوابتِ کلیّهٔ اخرویّه است و جمیع نعم دنیویّه در مقابلِ عزّت و سعادتِ درجاتِ اخرویّه کأن لم یکنْ انگاشته گردد لهذا راحت و منافع خود را ابتغاءً لوجه الله ترک نموده در نفع عموم دل و جان را رایگان مبدول دارد .